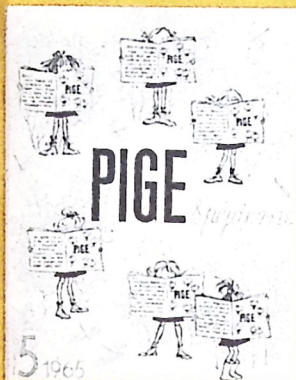

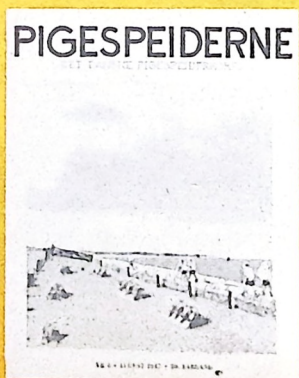
Pigespejderne

2

Medlemsblad udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps
50. årgang. April 1968

1918
1968

1918
1968

Pigespejderne

Medlemsblad, udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.

Udkommer med 6 numre årligt.

Redaktion: Erantisvej 21, 4520 Svinninge Sj. Tlf. Svinninge (03-465) 178, bedst efter kl. 14.

I redaktionen: Karen Sørensen, Gurli Christiansen, Kirsten Astrup Larsen, Lis Jørgensen, Karen Nordstrøm (blåmejsesof) og Ella Breinholdt Iversen (ansvarsh.)

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 København Ø.

Postbox: Fru Margareta Enggard, Ellegårdsvej 71, 2820 Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Enkeltabonnement tegnes på Korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 15,00 – på giro 86.000. Enkelte eksemplarer samme sted mod betaling af kr. 3,00.

Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes senest 6 uger før bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg skal være forsynet med navn og adresse for at finde optagelse.

INDHOLD:

Frimærker	2
Afsked med Ellen	3
Landslotteriet	4
Set. Georgs ring	7
Bolle beretter	8
Bestyrelsen	11
Selvforsvar	12
Akelapatrullens bedrifter	13
Gemmesider	15
Rigstinget	19
Spejderskolen	20
Amerikansk besøg	20
Blåmejsesider	21
Hjælpeprojekter	25
Et natligt overfald	26
Patruljefører-lejre	27
Småtterier	28
Tinka	28
Postbox	29
Lamper til patruljelokalet	32

Frimærker til Sangam

Er I i fuld gang med at klippe frimærker til årets indsamling, så der kan komme rigtig mange frimærker ind og dermed penge til Sangams vandtårn? De trænger vældig til det. I kan hjælpe ved at klippe alle de brugte danske frimærker, I kan få fat på. De klippes med en kant på 0,5 cm – ikke af-rives eller afvaskes. De indsendes i løbet af året til korpskontoret i København – trops- eller flokvis.

Vi siger tak for dygtig indsats i 1967 og bringer resultatlisten.

	alm. frim.	Dr.mærker
2. Horsens trop	17.000	
Set. Agnes flok	15.000	
Humblebæk trop	14.315	
Set. Georgs trop	5.585	4
1. Taastrup trop	5.385	
Ribe trop	4.300	
Sydslesvig	4.150	
1. Absalon trop	3.500	
1. Odense	3.125	
2. Højbjerg trop	2.950	
Norrbølling trop	2.552	
Karen Meulengracht	2.450	12
Ringkøbing flok	2.150	
Rødding trop	2.025	
Benedicte trop	2.000	
Korinth flok	1.800	
St. Blichers flok	1.700	
1. Højbjerg trop	1.700	
2. Skanderborg trop	1.450	
Månetroppen	1.375	
3. Folehave trop	1.350	
Gylle	1.250	
Sofiendal trop	1.200	
Mørkøjs flok	1.200	
Ellen Arkil	1.000	32
Klampenborg flok	880	
Hundested trop	850	
Haderslev	800	
2. Viborg flok	725	
5. Odense trop	650	
Horne trop	650	
1. Ryom trop og flok	525	
St. Heddinge flok	500	
Svaneke flok	450	
Odense kontoret	450	31
Svinninge	450	
Rudkøbing trop	425	
Birte Hare	400	
Thora Lund, Jytte Jensenius	400	
Depotet	350	
Pigespejderhusets Kollegie	350	
Lemvig flok	350	
TM Lisbeth Nygaard, Valby	325	
Emmy Houby	275	
Mørkov trop	210	
Hornbæk flok	200	
Anna Maria Christoffersen	110	13
Jannie Thomsen »Chikau«	035	
Pernille Skejo, Grønland	015	
	110.917	92

Afsked med Ellen

Den 21. april i år skal vi tage afsked med vor spejderchef, *Ellen Arkil*, Haderslev. Det sker ved korpssrådsrådet i Rødovre-Centret, hvor der samtidig skal vælges ny spejderchef. Afsked er altid noget kedeligt noget at skulle tage, og ikke mindre kedeligt er det at tage afsked med Ellen, som gennem ni år har været os en virkelig sød, positiv og veloplagt spejderchef, altid rede til at gøre det bedste for os allesammen.

„Pigespejderne“ tager forskud på afskeden med Ellen gennem den følgende lille „snak“.

– *Hvor længe har du egentlig været spejder?*

– Som barn plagede jeg mine forældre for at få lov til at blive spejder, men tiderne var jo lidt anderledes dengang, og jeg tror nok, at Far og Mor havde indtryk af, at pigespejderne var nogle vilde, hujende og sjuskede pigebørn, så det kunne der ikke være tale om, at deres datter skulle være med i. (Sådan er det rigtignok ikke nu, vel?).

Til gengæld lovede jeg mig selv, at mine piger sandelig skulle have lov til at være spejdere. Min ældste blev blåmejse i 1940, og næsten samtidig hermed blev jeg valgt ind i tropsrådet. Så på en måde kan man nok sige, at jeg har været med i spejderarbejdet i alle disse 28 år, men først i 1953 aflagde jeg mit spejderløfte og blev kort derefter fører.

– *Hvad var det i spejderbevægelsen, der tiltrak dig, og fik dig til at gå aktivt ind i Det Danske Pigespejderkorps?*

– I første omgang var det interessen for, hvad min egen lille pige beskæftigede sig med. Men jeg fandt jo hurtigt ud af, at spejderliv ikke alene er en sund og fornøj-

elig fritidsbeskæftigelse, hvor man er sammen med gode kammerater, men at der ligger et stort mål bag legen, et mål, der først og fremmest går ud på at lære os næstekærlighed og hjælpsomhed, og betingelserne for at efterleve dette bygger på vågenhed over for sine omgivelser og på personlig, praktisk dygtiggørelse. Det var ønsket om at give mit lille bidrag i dette arbejde, og så var det også lysten til at lege, der drev mig til at tage spejderproverne og gå ind som fører.

– *Du har altid været vældig flittig til at besøge os rundt om i landet. Det har sikkert givet dig mange oplevelser. Er der nogen, du sætter særlig højt?*

Fortsættes side 6.

Her er Ellen fotograferet i sin spejderstue i sit hjem sammen med en besøgende spejder og blåmejse. Ellen har altid holdt meget af at samles med os. – Se alle de mange ting i værelset. De har allesammen en ganske særlig betydning for Ellen, for de minder hende om glade timer i DDP.

LODSEDEL

Det Danske Pigespejderkorps Landslotteri 1968 Pris 2 kr.

Samlet gevinstsum
80.000 kr.
Alle gevinster
er sk

Det Danske Pigespejderkorps

siger Dem tak, fordi De støttede korpsets arbejde

Gevinsterne består af:

1 AUSTIN 1100

1 AUSTIN mini

(Skat og forsikring betalt for et år)

1 B & O farve-ljersyn

1 gavekort på 5.000 kr. til Magasin

2 vaskemaskiner, Velund 500

1 gavekort på 3.000 kr. til Magasin

10 lænestole på drejefod

10 safaristole

Loddrækningen foretoges af notarius publicus og bekendtgjordes den 22. juni 1968 i Berlingske Tidende, Politiken, Aktuelt, Kristeligt Dagblad, Jyllandsposten, Aalborg Stiftstidende, Karhus Stiftstidende, Jydske Tidende, Vestkysten, Vendsyssel Tidende, Lolland-Falster Folketidende, Fyens Stiftstidende, Fyns Tidende, Bornholms Tidende og Bornholmstidende.

Lodruks lodsedler sendes anbefalet vesperspejderkorps, Hunderupvej 67, 5000 Odense øst.

Her præsenteres lodsedlen

Landslotteriet

Hver gang vi mangler penge,
et lotteri må klare sagen,
og nu – ja, inden længe –
igen oprinder dagen.
I maj vi tager atter fat,
af hus må alle blå,
det mål vi har os sat,
er helt at udsolgt få.

Ja, så er vi der igen med et landslotteri. Lad os slå fast med det samme, at vi regner med en fin indsats fra alle troppe, fra hver blåmejse, spire, spejder og senior, thi kun herved bliver lotteriet en succes, og vi får de penge til rådighed, vi trænger til.

Og husk, her er tale om hjælp til selvhjælp, idet 75 øre af hver lodseddel, du sælger, tilfalder tropskassen, og 75 øre tilfalder korpset, og der også gavner din spejdertilværelse.

Vi vil til dette landslotteri ikke udsætte præmier for hurtig afregning og godt salg, men har i stedet valgt at dele overskuddet ved lotteriet lige mellem korpset og troppe, således at jo flere lodsedler, du sælger, jo flere penge får din tropskasse at råde over til dig og dine kammerater.

Der trykkes ialt 200.000 lodsedler, hvilket vil sige, at hver spejder kun behøver at sælge 10, for at vi kan melde udsolgt.

Skulle du mod vor forventning ikke kunne komme af med alle dine lodsedler, må du så hurtigt som muligt give din fører de udsolgte, hvorefter vi får dem tilbage.

Vi regner nemlig med at få mange henvendelser fra troppe, der nemt kan sælge flere lodsedler, end de har fået, og de skulle jo gerne have lejlighed til at få flere tilsendt, inden salgsperioden – 1.-31. maj 1968 er udløbet.

På disse sider kan du se et aftryk af lodsedlen, vi har anstrengt os meget for at komme frem til et tiltalende ydre, samt til en gevinstliste, der kan friste, og således gjort vort til, at gøre det let for jer at få dem afsat.

Nu er I lidt forberedt på, hvad der skal ske i maj i år, I hører nok nærmere fra jeres førere, og vi ønsker jer god fornøjelse.

Med venlig hilsen
lotteriudvalget.

- Jeg har så mange dejlige minder om gode oplevelser med spejderne, at det er meget svært at fremhæve en fremfor andre. Masser af søde breve, sjove tegninger og klip, fotos osv. har jeg gemt. Det har været morsomt at sætte diskussioner igang og sidde og lytte til, hvad pigerne sagde, heldigvis er de som regel frie og ikke bange for at lukke munden op.

Det har været dejligt at besøge spejdere, hvad enten det var i lejr eller inden døre, at møde deres glade øjne, mærke deres iver og begejstring, se dem gå løs på opgaver med krum hals på turneringer eller løb. Sjovt var det også de gange, hvor jeg uventet besøgte en tropslejr og slog mig lidt ned imellem pigerne, og først lidt efter lidt gik det op for dem, hvem jeg var, inden den tid havde de sagt mange sjove ting!

- *Det internationale spejderarbejde har en stor plads hos dig.*

- Vejen frem til en verden, som vi mennesker kan være tjent med at leve i, går over international forståelse og respekt for mennesker, der tænker anderledes end vi selv. Jeg synes, at spejderne er foregangs-mænd på dette område. Vi har alle dage været åbne for andre nationer, måske nok så meget, fordi vi er nysgerrige og eventyrlystne, men resultatet bliver jo det samme. Der har altid været livligt spejdersamkvem over landegrænserne, det er naturligvis vokset kolossalt i de sidste årtier, bl.a. fordi også andre har fået øjnene op for nødvendigheden af mellemfolkelig forståelse.

- *Du har været med til at behandle mange nye ting i spejderbevægelsen - Nye veje m. v. - Hvordan tror du fremtiden vil forme sig i D.D.P.?*

- Som Storm P. siger: „Det er svært at spå - især om fremtiden“. Det er det også når det drejer sig om spejderlivets fremtid. Det gælder jo om, at have øjnene åbne for at finde nye veje, uden derfor at kaste vrage på det gode i de gamle.

Jeg tror, at spireledet er et godt skridt,

og at det vil vinde fodfæste i alle enhederne. Mange ting er i støbeskeen i vort samfund, de vil få indvirkning på vort arbejde. F. eks. vil 5-dages ugen få stor betydning. Med tiden vil vi nok få bedre muligheder for at få gode lokaler uden så store udgifter, eller støtte til vedligeholdelse af bestående hytter. Kløverarbejdet vil sikkert få større og større plads i vort virke.

Og så tror jeg, at vi inden så forfærdelig længe vil komme så vidt, at demokratiet for alvor trænger ind i patruljelivet, så f. eks. patruljemedlemmerne virkelig selv vælger deres patruljefører, (det var jo også BP's oprindelige mening), måske vælges hun så kun for eet år ad gangen.

Mange duelighedstegn vil sikkert med fordel kunne tages gruppevis, og jeg tror, at vi vil komme til at lægge større vægt end hidtil på det primitive, altså f. eks. livet i naturen uden transistor o. lign.

Jeg tror også, at vi vil få meget mere samarbejde med de andre korps, her medtager jeg FDF og FPF. Og så vil jeg sådan ønske, at vi sammen med de andre frivillige korps vil få tildelt mindst een fast ugentlig sendetid i radio og fjernsyn.

- *Forhåbentlig betyder et farvel nu ikke et farvel for bestandig.*

- Nej, jeg håber da, at jeg engang imellem vil kunne bruges til små een-gangs opgaver.

Og så vil jeg gerne have lov til at sige en ganske umådelig stor og varm tak til blåmejser, spirer, spejdere og seniorspejdere for de mange dejlige oplevelser, I har givet mig. Det har altid været en stor inspiration at møde jer. For mig har det været ni lykkelige år.

Jeg vil ønske, at I altid vil eje evnen til at kunne begejstres, og at mange, mange piger langt ud i fremtiden vil få gode spejderår i vort korps, slutter Ellen.

Og skal vi så ikke allesammen til slut forene os og bringe Ellen en stor og

HJERTELIG TAK

KLØVERARBEJDET

Sct. Georgs ring

I sommeren 1967 fandt man en guldskat på Hammershus. Guldsdommen bestod af 22 guldmønter, 4 fingerringe og rester af en rød silkepunge eller -pose.

Monterne vil vi ikke fortælle om denne gang, men en af ringene har netop i april måned aktuel interesse for os. – Vi citerer direkte en artikel fra tidsskriftet Skalk, som udgives af museet i Århus:

„Tre af fundets fire fingerringe er prægtige prydringe, støbt af sølv i flere dele, som er samlet og overtrukket med lueforyldning. Hvor de er blevet lavet, er det meget svært at sige noget om; mange kunsthåndværkere kom fra Lybæk eller andre nordtyske steder, de medførte deres modeller og var i stand til at støbe næsten hvorsomhelst.

At den største ring er bestemt for en mandsfinger, kan ikke betvivles, om de mindre ringe også er det, er straks mere usikkert, men det er ikke utænkeligt, eftersom vi fra billeder ved, at mænd bar ringe på lillefingeren og på de andre fingres yderste led. Med en vis sandsynlighed kan man fastsætte ringenes alder, nemlig fra begyndelsen af år 1500. Motiverne på ringene er religiøse symboler, der er karakteristisk netop for denne tid.

Den største af ringene har som hovedornament en fremstilling af Sct. Jørgen og dragen. Den stående helgen i ridderrustning svinger et krumt sværd over hovedet. I den anden hånd holder han et skjold, som den lille drage bider i, mens dens hale snor sig op langs figurens højre side.

Legenden om Sct. Jørgen – eller Sct. Georg, som han hedder udenfor Norden – har

rødder helt tilbage i 500-tallet, så helgenen havde altså 1000 år at se tilbage på, da han ved slutningen af middelalderen opnåede sin største popularitet. Overalt finder man fremstillinger af den kristne ridder, der ikke alene frelser prinsessen fra uhyret, men også de troende fra alt ondt. Han var adelens ideal og værnehelgen, og samtidig var han værner af de elendigst stillede i datidens samfund, de spedalske; hospitalerne, som tog sig af disse syge, fik navn af Sct. Jørgensgårde.

Legenden har inspireret de største kunstnere, og en række kirker rundt om i Norden ejer, eller har ejet, fremragende og kendte rytterbilleder af Sct. Jørgen. Men også i det lille format var han et yndet motiv. Den stående Sct. Jørgensfigur, som vi møder på Hammershusringen, synes at have lybsk forbillede“.

HOLSTÆBRO

Man kan finde Sct. Jørgen på byvåben, på kirkernes kalkmalerier og mange andre steder, men prøv selv at se jer om.

BØLLE BERETTER:

Rejsefeber

Gå stille! Tal sagte! Bær min lille-søster ud, så hun ikke forstyrrer mine feberfantasier. Tænk, at ét menneske kan være så syg, som jeg er!

Mit hoved koger, mine tæer er som is. Mine tænder klaprer, mit hår hænger. Min ryg er øm, som om den var blevet gennembanket, og mit hoved – åh, bare jeg tænker, gør det ondt.

Jeg er blevet vaccineret i går, og det bevirker altså, at jeg i dag lider af Kollera, Tyfus, Dysenteri plus et par andre småting. Det er overordentlig ubehageligt, men det er ved at være det værste af det hele, at der ikke er en sjæl i min omgangskreds, der har medlidenhed med mig. Når man tænker på, hvor mange mennesker der mellem år og dag

har sat livet til, når de blot led af en enkelt af alle de sygdomme, som lægen nu har påført mig, så synes jeg nok, at man kunne forvente lidt hensyntagen, lidt nervøs interesse fra familiens side. Men nej, min mor sagde med fryd i stemmen i formiddags: „Når nu appetitten helt har forladt Bølle, så passer det glimrende, at vi fire andre spiser de fire engelske bøffer, som vi har liggende i fryseboxen“, og nu i dette selv samme sekund, som jeg skriver dette, så slynger en appetitvækkende duft af stegte løg og saftige bøffer sig igennem huset. Det er rigtigt, at jeg ikke har haft megen madlyst i dag, men denne duft får selv kommoden til at slikke sig om næstøverste skuffe og gyngestolen til at

knirke, men jeg skal nok lade være med at fortælle min mor, at jeg godt kan spise bøf. I den retning er hun ikke en rigtig moder med stort M og d i midten. Det ville ikke glæde hende, at hendes syge datter havde fået appetitten igen, hun ville blot grine hult og foreslå, at jeg viste min pludselige helbredelse ved at rydde opvasken af vejen først. Ah, bare tanken om at skulle bevæge både højre og venstre arm på en gang, får mig til at synke tilbage i puderne og prøve på at lukke næseborene for bølflugten.

Selv min far, som jeg plejer at kunne ondulere bedre end nogen anden, er hård som flint. „Jeg er gået ind på at betale for dine vaccinationer. Så kan du ikke også forlange, at jeg skal synes, at det er synd for dig, at de virker“. Den eneste, der har vist min sygdom virkelig interesse, er min lillebror. Han kom op på mit værelse i morges lige efter at jeg med svag røst havde gjort familien opmærksom på, at min morgen-temperatur var 39,4 og sagde: „Har du lagt termometeret på varmeapparatet eller hvad? Du må lære mig fidusen til næste uge, hvor vi skal have terminsprøve“.

Nå, spekulerer du nu på, hvorfor jeg kaster mig ud i alle disse pinsler? Det er fordi jeg skal ud at rejse, og jeg skal rejse langt væk. Når vi når hen til den tid på vinteren, hvor gaderne er kulde og sjap, hvor I skal tørre vanter på radiatoren, og pudse næse hele dagen, indtil den skinner blank og rød, og hvor I må håbe på sne og frost for at kunne sige: „Sikke dejligt vejr, vi har“, så sidder jeg „i Asiens frugtbare moderskød, og hviler min krop og kvæger de arme forfrosne lemmer i solens varme“.

Jeg skal i februar deltage i en korpslejr på Ceylon, og jeg tror, det bliver

smadderskægt, men ih, hvor det kræver forberedelser! Det er ikke det samme, som at skulle en week-end på Jægergården. Det er forbavsende, så lidt man ved om så fjernt et land, når man først begynder at tænke sig om. Men jeg er lige ved at synes, at det er endnu mere forbavsende, så lidt andre mennesker kender til det der omme på den anden side af kloden. „Ceylon, hvor er det henne?“, „Nå, ligger det lige syd for Indien, så må det være lige der nede ved Australien og Java og alt det der“.

Vi har for resten tit i min gamle patrulje Mågerne talt om, hvor uvidende alle andre mennesker var, og hvilket svineheld det var, at netop vi otte velbegavede personer var havnede i den samme patrulje, men det er vist en anden historie.

Jeg studerer altså Ceylon på kraft for tiden, og jeg vil sige jer, at den danske kongerække ser ud som en tipskupon med otte aflyste kampe i sammenligning med den ceylonesiske! Dels begynder den for Kristi fødsel, dels har der i perioder været flere konger ved magten på en gang, og endelig ser det ud til at være en forudsætning for at blive konge på Ceylon, at man har et navn, der består af mindst 25 bogstaver!

De fleste ceylonesere er buddhister. Hvad ved du om Buddhismen? Nej vel? Kan du ikke godt forstå, at jeg synes, jeg måtte læse alt om Buddha og det, som han og hans efterfølgere har tænkt, inden jeg lod mig indlogere i en buddhistisk familie?

Hvis du selv skulle få lyst til at terpe det samme stof, så kan jeg betro dig, at det læser man ikke på én formiddag! Nå, nu skal jeg ikke gennemgå hele mit træningsprogram med dig. Noget af det er jeg så heldig at kunne lære i timerne. Min engelsklærer klappede mig faderligt på hovedet forleden og roste den energi og interesse, som jeg i den sidste tid havde lagt for dagen i hans timer.

Jeg er den eneste skandinav, der skal med. Det er muligt, jeg bliver vist frem for penge. Hvis jeg ikke skulle indskrænke min bagage til 20 små kilo, så var der vel nok mange ting, jeg kunne tænke mig at tage med. Min farmors gamle isbjørnetæppe fra karnappen ville sikkert pynte som underlag i teltet. Skoleinspektøren har tilbudt mig, at jeg kunne låne skolens to guldindrammede billeder af Kongen og Dronningen, for at hænge dem op i mit telt, når jeg nu var alene om at repræsentere kongeriget; men det kun-

ne jo lede en eventuel samtale hen på denne ulyksalige ceylonesiske kongerække, som jeg ikke er så stiv i, så jeg lader nok Kongen og Dronningen blive hjemme i aulaen.

Ind imellem broderer jeg små letvægts-gaver, som jeg kan tage med mig, og dele ud. Der er min mor nu god til at hjælpe mig, men min far er blottet for forståelse. Bogmærkerne, som jeg syer, kan han måske nok se berettigelsen af, men da jeg forleden stolt viste ham en samling af tændstikæsker med Dannebrog, trekløver osv. i korssting, så sagde han blot: „Om jeg begriber, hvad du har imod det pæne billede af Tordenskjold“.

Jeg har syet otte nålepuder og seks nålebøger, som enhver tante ville være glad for at finde under træet juleaften, men da jeg lagde dem frem til beundring for nogle gæster forleden, så bemærkede min far tort: „Bolle ser jo i øjnene, at de er fakirer alle dem, hun skal bo i telt med“.

Blandt forberedelserne hører altså også mine vaccina. ... åh, nu havde jeg næsten glemt dem. Men alle disse lidelser – uden medfølelse – tror jeg nok er for ingen ting at regne, mod alt det spændende, som jeg skal komme til at opleve. Når så jeg svømmer rundt i Det indiske Ocean, mens badevægter holder hajerne på afstand, når jeg bliver tigget og bedt om min autograf, og når man tilbyder mig to civilnåle og en japansk 2. klasses prøve for et brugt 50-øres frimærke med Kong Frederik, så ... ja, så har jeg glemt feberen, de kolde tæer, den ømme ryg og hovedet, der nu er ømt, som en byld. Hjælp mig bare med at huske på, at jeg må ikke ryste på det!

Bolle.

Bestyrelses-patruljen

Når du forestiller dig „Korpsets træ“, kan det sikkert være svært at forstå, hvad og hvem bestyrelsen er. Her har du den.

Det er en stor patrulje, og den virker akkurat som en hvilken som helst anden patrulje. Bestyrelsens formand er patruljefører. Bestyrelsen bliver valgt på korpssråds-mødet, der holdes hver år i april måned.

Bestyrelsespatruljen har flere møder om året, selv om medlemmerne bor spredt ud over landet. Bestyrelsespatruljen har mange gøremål. Den skal passe på økonomien, og den har ansvaret for hele vort arbejde. Den skal også holde et vågent øje med vore ejendomme, Pigespejderhuset, Jægergården, Rodbjerggård osv.

Da billedet blev taget manglede to af de fire afdelingschefer. De fire afdelinger tager sig af administrationen, førertræningen og planlægningen, kontakten indadtil og udadtil, og det internationale. De to fraværende er planlægningschefen, fru Anne Marie Larsen, Odense, og kontaktschefen, fru Annesofie Hermann, Hellerup.

(Efter korpssråds-mødet i år – det holdes

den 21. april – vil bestyrelsen muligvis have et andet udseende, idet der måske kan blive valgt nye medlemmer. Bestyrelsens medlemmer er valgt på skift, og vælges for tre år ad gangen).

I bagerste række fra venstre ses landsretssagfører Henning Svendsen, Ringsted, korpssrådsformand, højesteretssagfører Harald Møller, København, civilforsvarsdirektør E. Schultz, Hellerup.

I midterste række fra venstre: Distriktschef, fru Edith Hein, Odense, divisionschef, fru Joan Møller, Skanderborg, distriktschef, fru Kirsten Harder, Virum, fru Karen Moritz, Aalborg, administrationschef, fru Valborg Sandberg, København, den internationale afdelingschef, frk. Ase Lyngholt, København.

I forreste række fra venstre: Spejderchefen, fru Ellen Arkil, Haderslev, næstformanden, fru Lis Starcke, Lyngby, bestyrelsens formand, fru Anna Berthelsen, Lemvig, frk. Anna Marie Christoffersen, Holte, og fru Else Johansen, Glostrup.

Selvforsvar

Sidehalsgreb

Sidste gang så I hvilke greb man kan anvende mod en voldsmand, der griber en forfra og vil kvæle pigen. Denne gang fortsætter vi – også med kvælergreb, da det er det mest almindelige.

Det er denne gang, som sidste gang, udelukkende billeder, der tjener til demonstration, ikke til undervisning. Vi understreger også denne gang, at undervisning bør foregå med en uddannet Instruktørs hjælp.

Selvforsvar eller jiu-jitsu kaldes også for den „milde kunst“. Det vil føre for vidt at begynde at skrive om, hvordan systemet er opstået. Nogle mener, at systemet stammer fra „de go'e gamle ægyptere“. Japanerne hævder, at det stammer fra deres land, idet guderne Kashima og Kadori opfandt det.

Denne gang skal vi se, hvorledes instruktørerne klarer denne situation, hvor

en voldsmand kommer bagfra og lægger en arm om pigens hals – måske med et udbrud som: „Skal det være os to“.

Billede 1:

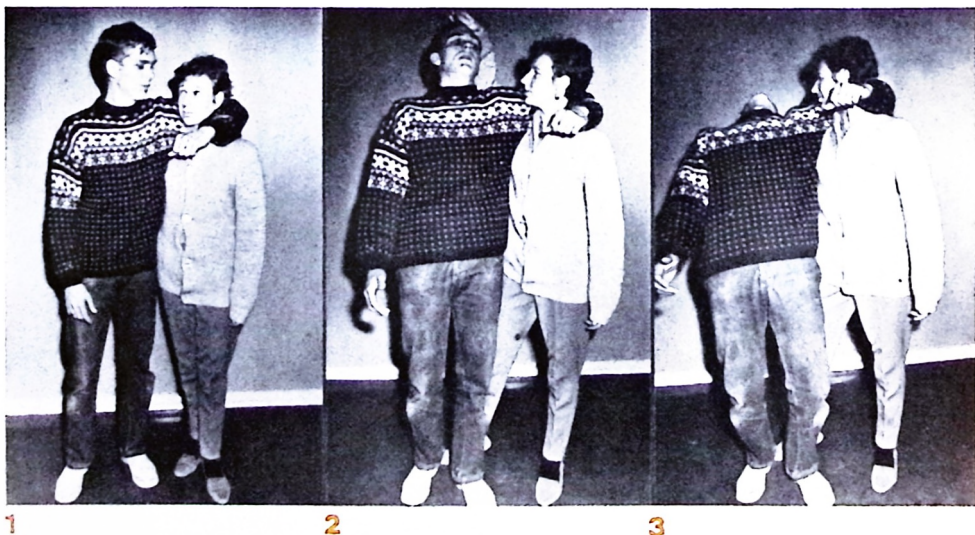
Voldsmanden lægger sin arm omkring pigen og trækker hende over mod sig.

Billede 2:

Lynhurtigt svinger pigen den arm, der vender over mod voldsmandens arm, bagfra og op. Tag fat i modstanderens hår og samtidig sparkes det mod manden vendende ben bagfra og frem – se billedet – (Vær forsigtig med dette greb, hvis I alligevel øver jer selv. I kan beskadige mandens underben, hvor de store sener ligger, meget alvorligt).

Billede 3:

Træk brutalt hovedet nedad samtidig med at sparket rammer mandens ben. Han vil falde til jorden. Såfremt voldsmanden er skaldet eller bærer hat, hjelm eller anden hovedbeklædning, så du ikke kan få fat på håret, føres armen helt om foran mandens ansigt og hug lillefingersiden op foran mandens næse.

Wikkelvejrs Sct. Georgs good turn

Wikkelvejr hørte ikke til Akelapatruljens mest larmende eller fremtrædende elementer.

Jeg kan endnu se hende for mig, hvordan hun kom ind ad døren til patruljehulen, altid missende lidt skævt mod lyset og med et lille glad gurglende goddag, der for mig altid lod som et „Her kommer jeg, og hvor er jeg spændt på, hvad I andre har fundet på og oplevet!“

Det var som om Wikkelvejr aldrig selv oplevede noget, hun skulle opleve det gennem os andre. Hun gik i den samme skole og ad de samme skovstier, hun skrålede de samme sange, som vi andre gjorde, og hun lå med os i den tidlige forsommer på den solbeskinnede skråning bag skoven – men ikke for alverdens herligheder ville Wikkelvejr have kunnet se, at det, der sejlede over vore hoveder var andet end en sky, hun deltog ikke i de fantastiske eventyr, som vi andre byggede op af skyerne skiftende faconer, hun følte sig ikke som noahfamilien, når vi vandrede i skoven sådan en regnvejrdsdag af den slags, hvor alle fornuftige mennesker holder sig inden døre i søndagslunheden.

Men *sammen* med os andre og igennem os andre oplevede hun mangt og meget, og hun var på sin stille lidt tunge måde en altid glad og lyttende spejder.

Hvordan hun havde fået lov til at være spejder, var egentlig lidt af en gåde. Hendes far, der var bogholder i banken, var så sirlig og så net og så korrekt, at han udtalte alle stumme bogstaver, og han begyndte alle sætninger med et: Oh, om forladelse, men om jeg må sige min mening – undtagen hjemme, hvor der slet ikke var andre meninger end fader Wikkelvejrs. Den lå over det hele. Alle kendte den. Man rettede sig efter den. Hans kone og datter gik lidt duknakkede, tavse ind under hans uforgribelige menings lov. Den eneste grund til, at hun har fået lov til at være spejder, til noget så

meningsløst, var sikkert den, at hans forefætters datter også var det, for lidt snobberi hørte også med til husfaderens meninger. Men det er nu kun noget, man gætter sig til.

Denne lille historie handler om, hvordan der engang skete Wikkelvejr noget mærkbart. Den psykologiske baggrund skal jeg ikke helt kunne udrede – men også der har man jo lov til at gætte sig lidt frem.

Det var Sct. Georgsdag, og på de tider rører der sig meget i mange unge sjæle. Der er så meget, man vil så gerne, og så meget, man lovede sidste år, der ikke blev til ret meget andet end en lille lyserød sky. Og så drømmer man lidt om det vældige, man gerne ville, hvor gerne man ville være meget modig, meget årvågen og en overordentlig helt.

Sådan drømte Wikkelvejr også om på sin manér, for det havde vi talt om. Det var som sagt igen Sct. Georgsdag, og det var det lange frikvarter, og der skete det, at en af hendes klassekammerater kom til at stikke en bold meget hårdt gennem ruden til klasseværelse med en sådan kraft og et sådant held, at den ramte Fysiknilles hat. Denne hat var et kemisk eksperiment for sig, idet den hvert år fik en ny omgang lak og fremtrådte som ny, men var nu med sit femte lag så sprød, at den ligefrem brast under den hårde bold.

Nu om dage må skolebørn som bekendt alting. De må slås med sne i frikvartererne og lave glidebaner, som gårdvagten falder på. De spiller bold, og de hujer og synger – men i gamle dage måtte vi absolut ikke andet end ingenting, kun gå artigt frem og tilbage arm i arm og fnise stille med hinanden, men så meget herligere var det naturligvis i smug at lege med det ene og det andet, og sådan hen på foråret kribler det jo i alle bolde, nipsenåle og kulørte hinkestene, (som man absolut ikke måtte bruge i skoletiden). Den bold, der røg ind ad vinduet var ny og

skinnende, flunkende rod og fra Helsingborg – jeg kan endnu se den blinke forårsskåd i april dagen. Mærkeligt var det blot, at den blev stukket af „den lille sølle“. Navnet „den lille sølle“ kræver egentlig ikke megen forklaring, det siger nok i sig selv. „Den lille sølle“ gik i Wikkelvejrs klasse og var på alle måder temmelig sølle. Hun fulgte vanskeligt med, var altid bekymret og var en evindelig skive for drengenes drillerier.

Om hun blev tirret til at kaste, eller om der også kunne gå forår i „den lille sølle“, er ikke til at sige, nok er det, at bolden var kastet, ruden splintret og Fysiknilles bedste og eneste hat splintret.

Klassen, som på det tidspunkt var en fjerde mellem, gik bekymret op til time og forhør. Havde det været en af drengene eller en af de kække piger, der havde smidt bolden, havde der jo nok kunnet komme lidt interessante replikker og næsvisheder ud af den historie, men allerede på forhånd så „den lille sølle“ jo ud, som om hendes hjerte allerede var bristet, og det kun var en formsag at føre hende til skafottet.

Men så var det, der skete noget mærkeligt. Da hr. Videbæk råbte ned fra sit kateders vældighed med en stemmekraft som den, hvorved de græske guder råbte ned fra Olympen, når de syntes et menneske teede sig halvfjøllet, – om *hvem* der havde kastet bolden, ja, ikke blot kastet med en så forbudt genstand, men oven i købet ødelagt skolens inventar og en højt anset lærerindes nye hat? Og hvis ikke den rette meldte sig, da ville hele menneskeheden være hjemfalden til syndflod og evig fortabelse, ja, så skete det altså, endnu inden man havde så meget som fået skottet hen til den mindste og sølleste af alle skabninger, at Wikkelvejr rejste sig, missede skævt mod det skarpe forårsslys og sagde med en meget hæst, lille stemme:

„Det var mig, der kastede bolden“.

Der gik et forventningens gys igennem klassen. Næst efter „den lille sølle“ var Wikkelvejr måske den, man dårligst kunne tænke sig trods skolens love – og nu tog hun oven i købet skylden på sig for noget, alle og enhver vidste, at hun ikke havde gjort!

Hr. Videbæk pudsede også i yderste forbavelse sine briller, inden han begyndte at skælde ud, hvad han forstod til gavns. Han sagde det samme op til ti gange om dette menneskelige vrag, en skændsel for skolen, en ulykke for det stakkels hjem, en svøbe for lærerne, en gru for kammeraterne – og hver gang han gentog sig selv, var han vredere og endnu en tap mere ophidset og tordnede med mere end olympisk vrede. Indtil han pludselig tav. Torrede sig over panden med lommestørklædet, pudsede brillerne og bad om anmærkningsprotokollen – og værsgo! om frøkenen ville blive en time efter normal skoletids ophør og holde ham med selskab.

Det siger sig selv, at Wikkelvejr var en helt. Alle talte om det, da klokken ringede, og dagen var forbi, vi andre i patruljen hørte om det med undren.

„Vi burde blive og vente på hende“, sagde Korporalen på vejen ned ad skoletrappen, „hun får det ikke sjovt, når hun kommer hjem“. Men uheldigvis opgav vi at vente, for der var så meget, vi skulle nå inden Sgt. Georgsparaden – og derfor stak vi i trav hver til sit.

Jeg ved ikke, hvad Wikkelvejr har tænkt under sit fængselsophold, måske har hun tænkt lidt på, at nu havde hun reddet „den lille sølle“, som altid kom så galt af sted. Men mest tror jeg, hun tænkte på, at en handling aldrig er noget i sig selv afsluttet, der er altid noget, som følger efter, noget der forplumrer det hele. – I dette tilfælde bogen, som fader Wikkelvejr skulle skrive under. Det var hendes første anmærkning, og hun vidste, at hendes far hele aftenen og langt, langt ud i fremtiden ville tale om, hvad der var hans mening om mennesker, der overtrådte skole- og andre love, forøvede hærværk på kommunens huse og ødelagde embedsmænds løsøre. Hun tænkte på dette uden et lille forsonende smil, – jeg tror, hun tænkte på, at en hverdag, der i sig selv er farveløs, nu også ville blive grå, dystert grå.

Og jeg kunne tænke mig, at hun, da hun gik ned ad trappen efter oversidningen måske mente, at det var nemmere at slås mod store grønne drager end med menneskers

Fortælltes side 27

Morsekoder

- Vi plejer at skiftes til at lave en morsekode til hvert patruljemøde. Kan vi ikke få nogle ideer til koder i „Gemmesiderne“, skrev en patrulje til os.

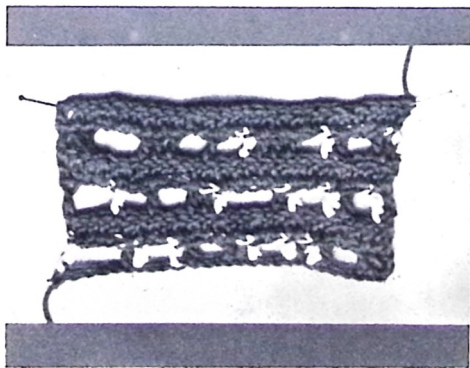
Det ønske vil vi gerne prøve at opfylde, fordi vi synes, at det er en fin idé, at spejderne i en patrulje på skift laver hver sin kode til møderne. Var det ikke en idé for din patrulje? Morsekoder er jo ikke bare et sjovt tidsfordriv, og noget dommerne finder på, når der er turnering. Morsekoder kan nemlig også forenes med mange andre ting fra prøverne, og i den nye 3. kl.s prøve er det simpelthen et prøvekrav.

Inden vi går i gang med en række ideer, som I selv kan bygge videre på, skal vi lige fortælle, at der i vejledningen til den nye 3. kl.s prøve er givet forskellige prøver på koder.

1. Hækling

Til en hæklet prøve skal der bruges to farver bomulds garn, hvor den ene er streg og den anden prik. En stangmaske udgør tegnet og „huller“ i mønstret viser „bogstav slut“ eller „ord slut“.

Inden du begynder at hækle koden er det klogt at tegne den op på kvadreret papir,

så du undgår at få uheldige afslutninger på en række, f. eks. midt i et „bogstav slut“.

På den viste prøve her, står der: „Sådan kan det laves“, læst fra højre mod venstre i hver anden række. Der er her først hæklet 27 luftmasker, inden kodemønstret begynder på første række. To luftmasker viser her „bogstav slut“ og fire luftmasker „ord slut“. Af hensyn til den fotografiske gengivelse, er anden række hæklet som stangmasker for at skjule distraherende tråde, men når I selv prøver, er der ikke noget til hinder for, at I fortsætter kodemønstret i anden række. Lad den første stangmaske på en række være tre luftmasker, for at kanten kan blive lige. Husk at fore begge tråde med frem.

2. Søm

a: På et bræt slås små søm på række. Helt slået i kan de betyde streger og kun halvt slået i betyder de prikker. Ved at veksle mellem kort og lang afstand mellem sømmene, vises det, om det er „bogstav slut“ eller „ord slut“.

b: Store og små søm slås i et bræt, f.eks. kan de store være streger og de små prikker. Bogstav eller ord slut som ovenfor.

c: Søm kan sættes på en snor med dobbelt halvstik. Ved at vende dem hver sin vej, vises om det er streg eller prik. Man kan også vende dem til samme side og lade afstanden mellem dem på snoren angive prik/streg og bogstav/ord slut.

3. Tegnestifter

a: Tegnestifter i to farver kan også anvendes. Den ene farve er prik, den anden streg og afstanden mellem dem viser bogstav/ord slut.

b: Hvis der kun anvendes en farve tegnestifter kan de sættes op på et bræt sådan, at tegnestifter anbragt ovenfor midterstregen er enten prik eller streg, og nedenfor midter-

7. Frimærker

Frimærker af forskellig værdi kan bruges. F.eks. kan 60 øres mærker være streger og 50 øres mærker prikker. Afstanden mellem dem på opklæbningen kan vise bogstav/ord

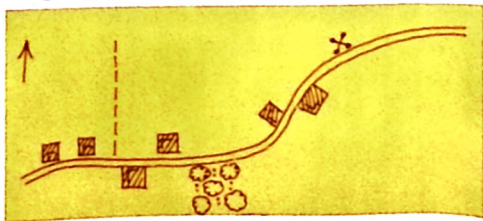

slut, eller der kan bruges to andre værdier til formålet.

Denne kode kan gøres sværere, hvis I er så heldige at have frimærker fra før og efter portoforhøjelsen. Så kan gamle røde 50 øres mærker være det ene tegn og nye røde 60 øres mærker det andet tegn. Bogstav/ord slut som ovenfor. Det skærper iagttagelsen.

8. Korttegning

Koden kan også laves som en kortskitse. Tegn f.eks. en vej, og lad huse på den ene side være streger og huse på den anden side af vejen prikker, mens andre signaturer, som f.eks. løvskov, mose, sti eller andre „naturesignaturer“ er bogstav slut og signaturer som kirke, mølle eller lignende „byggnings-signaturer“ er ord slut.

9. Emblemer

Kniber det med at huske de andre korps' emblemer kan de indføjes i en kode og dermed også give anledning til en snak om de øvrige korps. Lad f.eks. de gule drenge-spejders lilje-embler være streg, KFUK-spejders „kløver-i-trekant-embler“ være

stregen det modsatte. En tegnestift på selve strengen er bogstav slut, og to på strengen er ord slut (eller omvendt).

4. Knob

Koder lavet af knob øger jeres færdigheder i at binde og kende knob. Bind knobene på en ekstra lang snor. Pælestik kan være streg og flagknob prik – det er svært, for de er vanskelige at kende fra hinanden. Der kan også anvendes andre knob, bl.a. som bogstav/ord slut.

5. Avisbogstaver

5. Avisbogstaver

a: I aviserne er der normalt mange forskellige slags bogstaver. Koder kan laves enten af store bogstaver, som det ene tegn, små bogstaver som det andet, og kommaer og lignende tegnsætningstegn som bogstav/ord slut.

b: Den kan gøres vanskeligere ved at bruge de samme bogstaver for de to tegn, blot i forskellige typer, f.eks. en tyk, en tynd og en skrå type. Her er vist fire forskellige typer på et K.

6. Tal

Koder af tal hører til blandt de lettere. Lige tal kan f.eks. være streger og ulige tal prikker, plus og minus bogstav/ord slut.

Hvis I har lyst, kan talkoden også laves med kompasretninger. Et eksempel: 270/300, 189/210, 279/301 + 99/110 + 180/200 ÷ o.s.v. Der står: - . / - / / . (Det er gammelgrad-tallet, der gælder). Når I har løst en sådan kode, kan I jo prøve at finde kompasretningerne i naturen eller på kortet.

prik, KFUM-spejdernes bogstav slut og vort eget ord slut. De kan f.eks. klistres op, så de danner et trekløver.

10. Ligning

En matematisk ligning kan gøre fyldest som en morsekode, og når det „kun“ er en kode, gør det jo ikke så meget, om den er svær og uløselig. Det kan blive en ligning på helt op til fjerde grad, idet man kan skrive et H som $(x)^4$, hvis prik altså er x. Her er en prøve:

$xy^2 + y + x \div x^2y + (yx)^2 + yxy$
 $(x = -, y = .)$ Der står: $-. / . / - // - - . /$
 $.- / .- / .- // =$ det går. Ordet „hest“ kan skrives sådan: $(x)^4 + x + (x)^3 + y$ ($x = ., y = -$).

11. Woodcraft

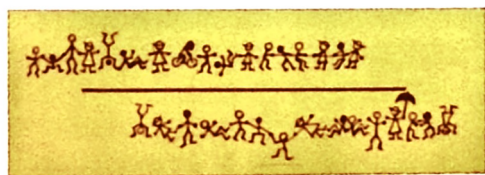
Naturting er glimrende egnede til at lave koder af. Grannåle kan være et tegn og fyrenåle det andet. Kort sagt alle slags kviste kan anvendes.

Der er mange variationsmuligheder. Der kan laves en kode, hvor udprægede skovblomster er streger og udprægede markblomster prikker. Sten er også godt materiale.

Og vil I være spidsfindige og lave en meget svær kode, så kan I bruge spiselige svampe til det ene tegn og giftige til det andet. Den er både svær at lave og svært at løse.

12. Tegninger

En af de hurtigst lavede koder er en tegnet kode, f.eks. med små „tændstikmænd“. der vender hovedet opad, når de er det ene tegn, og hovedet nedad, ved det andet tegn, og ligger ned når de er bogstav/ord slut.

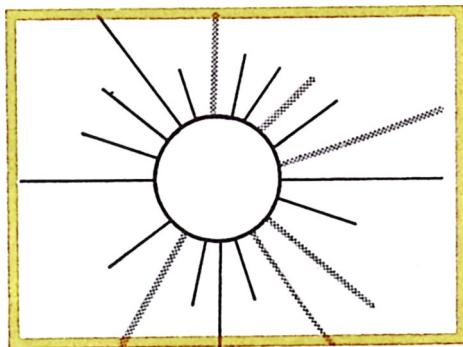
Prøv at lave koden på en lang strimmel og gem den i et tomt tapehylster, så den kan trækkes ud ligesom klæbestrimmel.

De små tændstikmænd på tegningen her

dækker også over en morsekode. De mørke hovede er prikker, de „tomhovede“ er streger, tændstikpigerne er mellemrum. Løsningen på denne kode er: Kirketårn.

13. Maleri

Et „abstrakt maleri“ kan udmærket godt være en morsekode. Hvad mener I f.eks. om et maleri af en festlig sol, hvis stråler dan-

ner koden. Korte gule stråler kan være prikker, lange mørke stråler streger, korte mørke streger ord slut og lange lyse streger bogstav slut.

14. Volapyk

Jamen, det er også kun tilsyneladende, at skrivemaskinen har kludret i det. Prøv at skrive et brev med en besked i og lad x være streg, y prik, a bogstav slut og b ord slut og skriv morsemeldingen bag fra.

15. Spiselig

Rigtig behagelig bliver morsekoden jo, hvis den er spiselig.

Skal I have en hyggestund i patruljen, kan der laves en morsekode på følgende måde: På en tallerken lægges der rundt langs kanten to forskellige slags chokoladestykker. Selv om I får begyndt midt i koden, bliver den nu nok løst alligevel.

Der kan også anvendes mange andre spiselige ting f.eks. frugtstykker, men det behøver I sikkert ikke nærmere anvisning på.

Med disse femten forskellige forslag, håber vi, at have givet jer ideer til morsekoder – og med sjove koder er det jo ikke svært at lære morse.

Månedens stjernebilleder

Denne gang vil jeg begynde med at fortælle jer lidt mere om planeterne, det er navnet på de tungeste af de himmellegemer, der bevæger sig om solen. – Vi kender 9 store planeter, hvoraf jorden er den ene. Det er mørke kloder som lyser ved genskin fra solen, et kendetegn er, at deres lys er roligt, mens fixstjernerne, som er sole, kan blinke i mange farver, som diamanter. (se f. eks. på Sirius eller Capella).

Jeg vil her nævne de planeter som er synlige for tiden.

Venus – er den stærkest lysende planet, dens skin er 10 gange så stærkt som Sirius, der er himlens klareste stjerne. Den ses på denne årstid om morgenen før solopgang på den sydøstlige himmel, den er på størrelse med Jorden.

Mars – (den røde planet) lysér tydeligt med et rødt skær, det er fordi dens overflade er rød, lysstyrken er meget varierende, på visse tider er den meget kraftig. Mars findes i marts til højre for Syvstjernen og sidst i april vil den være at finde i Tyren.

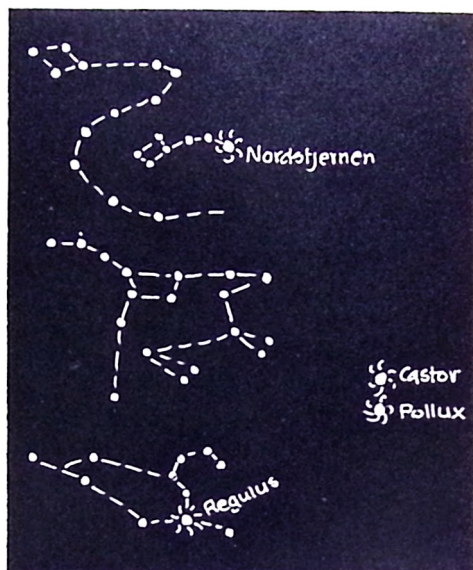
Jupiter – er den største af planeterne, dens radius er 10 gange større end Jordens, den er kraftigere lysende end Sirius, og i en god kikkert kan man se tre af dens 11 måner.

Jupiter står i denne tid i stjernebilledet Løven.

Vi står igen og ser mod syd, og her ser vi på himlen to meget store og tydelige stjernebilleder, det er „Store Bjørn“ og „Løven“.

Kig på det store stjernebillede på midtersiden i det sidste blad i 1967, hvis I lægger bladet lidt på skrå, så Løven står lige under Store Bjørn, har I sydhimlen foran jer, sådan ser den ud mellem kl. 20 og 21 i april måned, i maj flytter billederne lidt til højre.

Store Bjørn er et stjernebillede, som vore forfædre langt tilbage kendte. Som I vil se er Karlsvognen en lille del af den, idet

Karlsvognens stang nu er Store Bjørns hale. Under selve vognen kan I finde to trekanter, det er dem der danner forpoterne og det ene bagben, find dem først på tegningen, så vil I nok kunne finde de stjerner, der markerer hovedet, og med fantasien og kortet til hjælp vil I kunne forestille jer den Store Bjørn. Gå ud og se den, den er vist større end I troede.

Løven findes lige nedenunder, den er karakteristisk ved buen af stjerner, der danner manken og hovedet, den klare stjerne „Regulus“ et stykke under hovedet forestiller Løvens hjerte. (For tiden står planeten Jupiter i stjernebilledet og den lyser så kraftigt, at det er svært at se, at Regulus er en kraftig stjerne, men senere på året, når Jupiter flytter sig længere til venstre vil Regulus kunne ses tydeligt igen.)

Et lille spørgsmål til læserne: Hvorfor flytter stjernebillederne sig til højre på himlen, der stod i sidste blad, at de bevægede sig mod vest?

Ud at kig – et øjeblik

hver stjerneklar aften.

God fornøjelse

Nete.

Mest for Seniorer

Næste rigsting i Århus

Skynde sig hjem, spise, pakke, smøre mad, har jeg nu alt? Afsted igen med toget til Odense. Hvorfor denne hast. Jo se, det var lørdag den 3. marts, og der var seniorrigsting i Odense. Pyh, det var rart at synke ned på et stenhårdt sæde i toget og hvile de trætte lemmer. Nå på den igen, mon der var andre med der skulle til rigsting, sandelig jo, og så gik snakken. I Odense viste en flink spejder os ud til en ventende ekstra bus. Af ved det rette stoppested, der var ikke noget at tage fejl af, bussen standsede kun den ene gang. Vi blev modtaget af et par medlemmer af seniorudvalget, der for

en betaling af 12 kr. udleverede et nummer, der var kode til inddeling i patruljer, og som også gav en kvadratmeter at sove på. I salen samledes man efterhånden til sang og dans, hvor man blev rystet sammen inden spisetid. På det tidspunkt var „vi“ ca. 200 fra alle vegne. Uhm! så kom klemmerne frem, hvilket var tiltrængt.

Så samledes vi igen til tonerne fra et spejderorkester fra Odense. Efter velkomsten talte manden med overskægget fra Askov om „U-landsproblemer“. Det var et udmærket foredrag, men nok lidt for tørt til den livlige flok. Næste punkt på programmet hed: ektemporalspil. Alle fik under stor jubel lov til at prøve sine evner som skuespiller i de fire grupper. Midt i morskaben fik vi en opstrammer i form af te. Det blev sent inden posetiden indfandt sig, og endnu senere inden snakken, syngen, transistormusik gav op overfor snorkekoret.

6.45, øv, op til 8 minutters vasken pr. patrulje efterfulgt af morgensang og morgen-

Den afgående seniorkomité, der havde arrangeret rigstinget. Fra venstre ses Pia Skov, Haderslev, Bente Gregersen, Viborg, Mette Andersen, Kolding og Jytte Thorndahl, Århus. Billedet er venligst stillet til rådighed af Jyllands-Postens fotograf, Poul Olsen, Odense.

mad. Kl. 9.30 efter en slå-mave-pause begyndte - Rigstinget - under ledelse af seniorkomiteen. Først fortalte Mette (Kolding) om seniorkomiteens arbejde. De har haft to møder, hvor de især har beskæftiget sig med planlægningen af rigstinget og har udarbejdet den lille seniorpjece „Senior-spejderne“.

Derefter - det længe ventede øjeblik - kandidaterne blev præsenterede af Bente (Bjerringbro). Der var syv.

Svaber (Århus) fortalte baskerhuens historie, og man diskuterede, hvilket mærke, der var bedst på den.

Punkt 3 på dagsordenen. Pia (Haderslev) lagde op til diskussion om fællesarbejde med drengene og kom med et forslag til fælles emblem. Patruljerne diskuterede i ca. 10 minutter og resultatet var: vild uenighed, men ét var sikkert, at der var ønske om et frivilligt samarbejde. Hvordan det skal laves: fællesmøder hver gang eller kun af og til? meget spejd eller næsten intet? måske fælles emblem, men i hvert fald ikke fælles uniform.

Lene Hvidtved (Silkeborg, sen. udv.) lagde op til diskussion om Nordisk Samarbejde, specielt om, hvad vi i Danmark kan tilbyde vore gæster. Efter diskussionen kom der mange forslag: hærvejstur, kanotur, privat indkvartering, rundrejse i Danmark, jamborette o. a. Derefter fik kandidaterne på opfordring fra deltagerne et par minutter til at fortælle om sig selv, og om, hvad de ville gå ind for, hvis de kom i komiteen. Inden valget fortalte Bente Øst om hvordan man kan udføre 40 timers hjælpearbejde.

Dagens højdepunkt - valget. Valgt blev: Hanne Christensen, Nr. Sundby, Kirsten Fløjman, København, Gitte Lorenzen, Holte, Vibeke Skydt, Århus. De går alle ind for samarbejde. Har du et godt forslag til seniorkomiteen, så send det til: Kirsten Fløjman, Ellevangsvej 17, Brønshøj.

Nu var spændingen overstået og middagen blev indtaget i høj stemning. Så drog de første afsted, mens resten samledes til endnu en hyggelig time. Alle drog hjem med løftet om at mødes igen næste år i Århus.

En gruppe amerikanske seniorspejdere, som sidste sommer besøgte Danmark, fik under opholdet i Århus en uforglemmelig oplevelse. Kongeskibet kom til Århus, og med velvilje fra myndighederne fik de amerikanske piger lov til at stille op indenfor afspærringen. Da kongeparret gik i land, kom dronning Ingrid og prinsesse Margrethe hen og hilste på pigerne, som af bare benovelse nær havde tabt mælet. Senere hilste også kong Frederik på dem, så det blev alle tiders dag både for de amerikanske piger og de danske værter.

Spejderskolen - siden sidst

I januar var skolen vært for Fynsdagen, og 90 førere fra Fyns distrikt havde en god dag her med et righoldigt program.

Vi har også været værter for et instruktionsmøde for husholdningsskoleledere og -lærerinder, der en hel dag beskæftigede sig med undervisningsformen for nye fag på husholdningsskolerne.

En dag var hele skolen på studiebesøg i Odense. Man så først en rugbrødsfabrik, derefter en stor møbelforretning og sluttede af med et besøg på Melcentralen, hvor der var bagedemonstration, film og forevisning af møllen.

Første del af Førertræning I har eleverne også bag sig nu og samariterundervisningen er i fuld gang.

Jess.

Hallo alle blåmejsers

Kløver fortæller:

Det kribler og krabler

Vi har været på en dejlig tur i skoven. Da vi skulle afsted, kom Gutte, vor flokfører, slæbende med en plasticspand fyldt med store glas. Dims spurgte, om vi skulle ud og sylte. Tænk, hun troede, at der var bær i skoven på denne tid af året.

Nå, vi drog af med spand og glas, og det var et dejligt solskinsvejr.

— Hvor skal vi hen, Gutte? spurgte vi hele tiden. Hvad skal du bruge spanden og glassene til?

— Ja, det er min hemmelighed, sagde Gutte, og det var næsten ikke til at holde ud, så spændte blev vi.

Skal vi snart spise? spurgte Hanne, men Gutte svarede, at vi jo lige var startet, og at der var længe til frokost.

Pludselig bøjede vi af fra den store sti, og ad en ganske lille sti kom vi hen til en lille skovsø. Der var læ og solskin, så der var lunt og dejligt.

Gutte sagde, at nu skulle vi se, hvad der gemte sig i skovsøen, men at vi skulle passe på ikke at dumpe i

vandet. Selv om vandet var ganske lavt, var det ikke rart at gå med en våd sok.

Så fyldte Gutte spanden med vand fra søen og hældte det op i glassene, og nu kunne vi se, at der var en mængde sjove dyr i vandet, som kribledede og krablede. Hvert kuld fik nogle glas, og så skulle vi prøve på at finde ud af, hvad det var for nogle dyr. Gutte havde nogle bøger med, som vi kunne kigge i, men det var svært at se, hvad det var for nogle mærkelige tingester, der krablede rundt.

Rødt kuld havde fået en vandkalv i deres glas, og den var vel nok sjov. Gutte blev ved med at fiske, og vi rodede også i vandet. Vi fandt både snegle og vårfluelarver, men det bedste af det hele var en klump frøæg, hvor man kunne se begyndelsen til en lille haletudse inde midt i hvert æg.

— Hvad er dog det for én? råbte Dorthe pludselig, og så styrtede vi naturligvis alle hen for at se, hvad hun havde fundet. Det var en myggelarve. Den snoede sig først på sådan en morsom måde, og så hang den helt stille i overfladen.

— Det er fordi, den suger luft ind, sagde Gutte.

— Gør den det med halen? spurgte Dims.

Så fortalte Gutte noget om luft-rødder eller sådan noget.

Alle dyrene blev hældt ud i søen igen, og det lykkedes naturligvis for Glad at få en våd sok, men sådan noget er hun ligeglad med.

Nu skulle vi spise frokost. Vi var noget snavsede på hænderne, og vi

kunne kun vaske dem i søen. Vi var godt sultne, så maden gled hurtigt ned. Gutte sagde, at vi holdt en grusom larm, og så skulle vi kuldvis sætte os på hug og gemme ansigtet i hænderne og lytte til alle lyde. Det var mærkeligt, for pludselig kunne vi høre en masse fugle synge, og lyden af grene, der knasede og meget mere. Bagefter skulle vi skrive ned, hvad vi havde hørt.

Gutte sagde, at det snart var Sct. Georgsdag, og Dims sagde straks, at Sankt da var et underligt navn. Gutte fortalte så en meget spændende historie om en drage og en prinsesse og om en mand, der hed Georg, som frelste prinsessen fra dragen og ikke ville have nogen belønning. Så fik vi ti minutter til at digte et lille skuespil om Sct. Georg og dragen, og derefter skulle vi spille dem for hinanden.

Vi grinede godt af Dims. Hun var Sct. Georg og kom ridende på en kæp, men pludselig kom Glad, der var drage, farende. Hun brølede og regerede, så Dims rendte, alt hvad hun kunne.

— Du skal slås med dragen, råbte vi, men Glad svingede sådan med armene og for rundt, så Gutte måtte hjælpe Dims med at få dragen nedlagt.

Til sidst fik vi et stykke pap, hvor på der var tegnet et hus med dør og vinduer, og så skulle vi finde forskellige ting til vinduerne: det blødeste,

det kønneste, det der duftede bedst osv., og så skulle vi hjem.

Glad holder meget af dyr, men somme tider synes jeg nu, at hun overdriver det lidt. På hjemvejen fandt hun en edderkop, som hun mente havde brækket det ene ben, så den skulle med hjem. Gutte sagde, at det var synd at tage en skovedderkop med ind i et hus, så Glad satte den på en træstub, men så rendte den, så den havde nok alligevel ikke brækket benet.

Breve

Tak til grønt kuld i Lundtofte, som har sendt et meget flot kort til „Hallo alle blåmejsere“. Vi prøvede at få det her i bladet i januarnummeret, men det kunne desværre ikke teknisk lade sig gøre.

Anne Holck i 2. Bernstorff fortæller, at hun fik sin fugl på en mærkelig måde. Da hendes mor var på vej ind gennem en svingdør i en forretning, opdagede hun, at hun var lige ved at træde på en fugl. Annes mor tog fuglen med hjem, og da man ikke kunne finde ud af, hvem den tilhørte, og den ikke har været efterlyst, har den nu fået et godt hjem hos Anne.

Tak til Anne Stuart flok, Hillerød, som har sendt et meget morsomt og spændende skuespil, som er skrevet af blåmejserne.

☆

Her er et billede af Kirsten Jensen fra Tirstrup flok i Jylland. Hendes BF skriver, at Kirsten allerede som syv-

Kirsten Jensen

årig fik lov til at blive blåmejsere, fordi der ikke var ret mange blåmejsere i flokken. Tirstrup er kun en lille by. Nu er Kirsten lige blevet 11 år i januar og skal rykke op i troppen. Hun har aldrig i sin lange blåmejsertid forsomt et eneste mode, en parade eller en sommerlejr.

Månedens konkurrence

Denne gang drejer det sig om en kuld-opgave, som I må arbejde sammen om.

Tegn, mal eller farveklip en plakat, der viser jeres oplevelser på en forårstur i naturen.

Skriv kuld og flokførerens navn og adresse bag på plakaten. Opgaven sendes til „Hallo alle blåmejsere“, inden 1. maj.

☆

Tak for alle de morsomme beretninger om de fugle, som har besøgt jeres foderpladser. Der er også kommet mange fine tegninger af fugle, og allerhelst ville jeg sende jer en præmie hver, men det går jo ikke. Der er trukket lod mellem alle brevene, og de heldige blev:

Nancy Søholm, Nørbling pr. Brørup, Jylland.

Lisbeth Gudik Sørensen, Ved Stampe-dammen 44, Hørsholm.

som hver får en fuglebog.

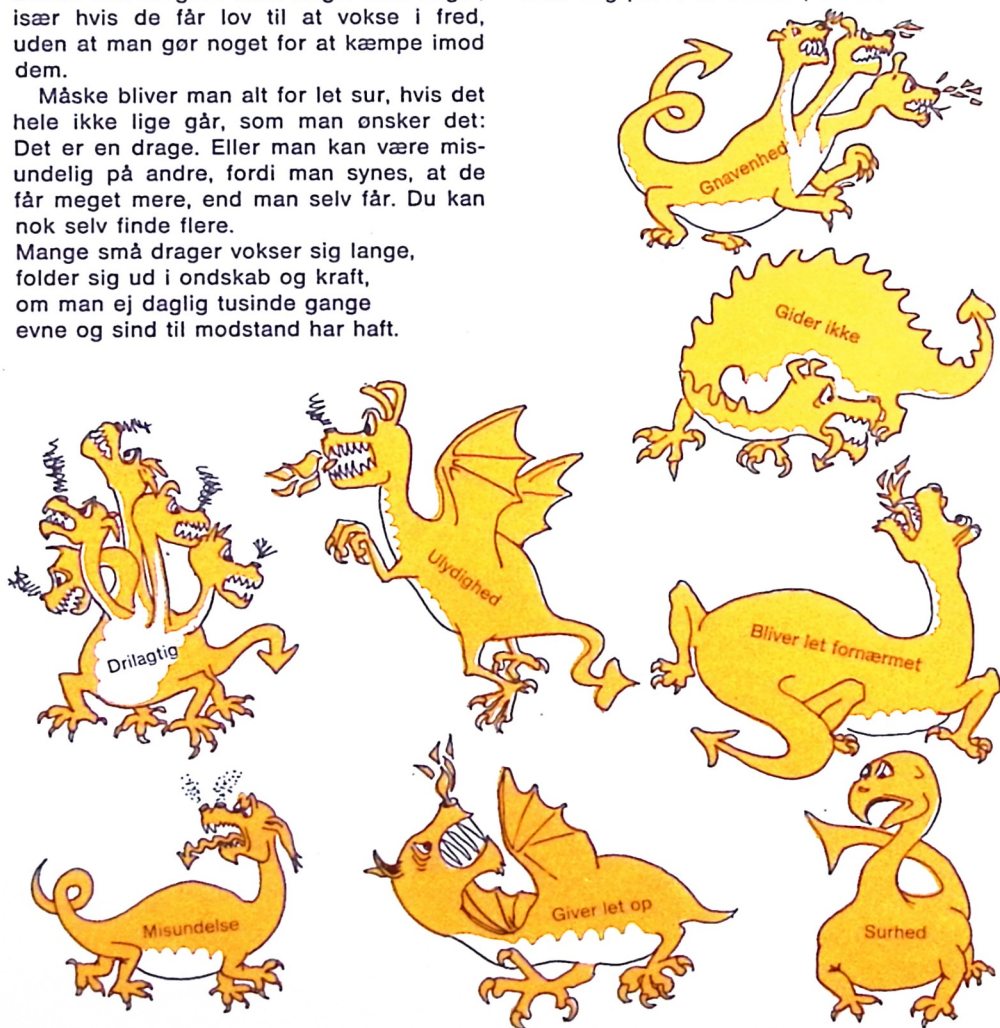
Der er stadig drager

Det tror du måske ikke, men det er heller ikke de ildsprudende drager fra de gamle eventyr, som man her tænker på. Derfor kan de godt være nogle fæle nogle, især hvis de får lov til at vokse i fred, uden at man gør noget for at kæmpe imod dem.

Måske bliver man alt for let sur, hvis det hele ikke lige går, som man ønsker det: Det er en drage. Eller man kan være misundelig på andre, fordi man synes, at de får meget mere, end man selv får. Du kan nok selv finde flere.

Mange små drager vokser sig lange, folder sig ud i ondskab og kraft, om man ej daglig tusinde gange evne og sind til modstand har haft.

Her ser du nogle af de grimme drager. Hvis man har en drage, er det godt at tegne den og hænge den op. Så kan man hver dag prøve at bekæmpe den.

Alle breve og løsningen på opgaven sendes til:
Hallo alle blåmejser, Karen Nordström, Kollerødvej 54, 3450 Allerød.

Hjælpeprojekter

Her kan du – din patrulje eller din seniorgruppe hjælpe.

I sidste nummer af bladet fortalte vi dig, at pengene for frimærker, der bliver sakset i år, går til Sangam, det nye verdenscenter. Så klip rigtig mange frimærker, og skulle I have mere lyst til at støtte sagen er ethvert lille pengebeløb naturligvis også meget velkommen. Send venligst pengene til Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100, Kbh. Ø. Giro 86.000. Bidrag bedes mærket Sangam.

Måske er du eller din patrulje i gang med at tage deltagelsestegnet UNESCO, og kunne måske tænke jer at støtte denne organisation. Igennem UNESCO's gavekuponer kan I støtte spejderne i Peru i deres hjælpearbejde. Her har spejderne oprettet og driver en skole for 600 piger mellem 6-16 år. I skolen er der foruden almindelig skoleundervisning også aftenskole og weekend-undervisning. Endnu mangler der mange ting på denne skole, og i Peru mangler man mange pladser i skolerne. Har du lyst til at hjælpe spejderne i Peru, da skriv til Mellemfolkeligt Samvirke, Nørrebrogade 88, 2200 Kbh. N. efter et eller flere kuponhæfter. I et kuponhæfte er der 140 stk. 25 øres mærker. Disse mærker sælger I så og sender pengene tilbage til Mellemfolkeligt Samvirke og oplyser om,

at I ønsker at støtte skolen i Peru. Derefter vil I modtage gavekuponer à 35 kr. svarende til det indsendte beløb. Gavekuponerne sender I videre til World Bureau, World Association of Girl Guides and Girl Scouts, 132 Ebury Street, London, S.W.1., England. Her vil man samle gavekuponerne og sende dem videre til Peru.

Sidst, men ikke mindst, kan I også støtte „Mutual aid” – „Vi hjælper hinanden projektet”. Verdenskontoret har lige udsendt en lang liste over en masse forskellige ting, som spejdere i de nye spejderlande mangler. Her har vi plukket et par ting, som det ved fælles hjælp skulle være overkommeligt at samle ind til.

Nr. 80 på ønskesedlen er et land fra Sydamerika, der mangler lejrudstyr, som vil koste fra 75 kr. til 1500 kr.

Nr. 100 på ønskesedlen er et land i Afrika, som mangler en skrivemaskine. Pris ca. 400 kr.

Prøv at gøre din patrulje eller gruppe interesseret i at samle ind til disse ting, så vi fra Danmark kan hjælpe de nye spejderlande. Send beløbene – store som små – til Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 Kbh. Ø. Bidrag bedes mærket „Mutual Aid”. Giro 86.000.

På forhånd tak.

Det internationale udvalg.

Et natligt overfald

2

Resume:

Vi har hørt om Vandrepatruljens ni medlemmer, der ligger i lejr ved Helenekilde ved Tisvildeleje og her har fået den idé, at ville overfalde 1. Bytroops lejr og stjæle troppestander. Man har lige besluttet at ville „sove på“ planerne.

De andre: „Sechsch! Stille! – Ganske stille. – Hør, hør, hvor Lisbeth knager“.
Almindelig latter.

Lille Lolle: „Godnat kammerater, sov godt!“

Vi andre: „Godnat, lille Lolle, snork nu ikke for frygteligt“.

Den yderste spejder (jamrende): „Jeg ligger bogstavelig talt udenfor teltet, bare vagten dog ikke sparker mig i hovedet“.

Jeg: „Klokken er halv elleve. 10 øre i bøde for hvert ord, Godnat“.

Lille Lolle: „Rrrr! Py-yh! Rrrr! Py-yh!“

Ved de følgende lejrsmål blev planen drøftet mere indgående, der blev skrevet til forældre, divisionschefens tilladelse blev indhentet, og vi fik vort generalstabskort frem for at udmåle vejlængden til By-troppens lejr.

Resultatet af vor parlamentaren blev, at seks spejdere, „Helene og hendes mand“, tre finner og en russer skulle foretage det eventyrlige togt for at høste laurbær til vor trop.

Til almindelig oplysning skal tjene, at „Helene“, lejrens faste kok, Lisbeth, havde fået sit navn grundet lejrens beliggenhed nær Helenes kilde, grav og sten. „Hendes mand“, også kaldet Tropsfører Hansen, er mig.

Den 16. juli skulle lejren brydes.

Køkkenvagten gav os grød på „sengen“ om morgenen i dagens højtidelige anledning. Vi var temmelig ugidelige og dovne alle sammen den morgen – gad næsten ikke stå

Nå, vi havde nu også haft en anstrengende nat med vagt både tre og fire timer.

Hidtil havde vi kun haft to vagthold, 1. hold fra 10–12 om aftenen og 2. hold, Køkkenholdet, fra 5 morgen. Men vi havde fået en lille mistanke om, at nogle af stedets badegæster, ville more sig med at gøre os forskrækkede den nat, en mistanke, der viste sig at være rigtig.

Vi lå nu og drøftede nattens hændelser, mens vi morede os over en hel mængde ørnkviste, (vort navn for ørentviste) der havde arrangeret et spændende væddeløb fra den ene teltstang til den anden hen ad teltlærredet.

Nu og da faldt et par af de ivrigste ned i hovedet på os, men det forhøjede kun nydelser.

Klokken 9 greb vagten resolut ind og væltede teltet ned over os – så kom vi ud i en fart og i tøjet.

I dagens højtidelige anledning havde „Helene“ givet os lov til selv at vælge midtagsmad – og det blev et mærkeligt måltid.

Omelet med grøntsager, hindbærmarmelade og sukker, abrikosgrød med mælk og en dejlig lagkage. „Helene“ rådede os til at spise, mens der var noget – hun garanterede ikke for, vi fik mere mad den dag, nu skulle vi jo ud på det uvisse – og vi spiste som aldrig før.

Klokken 1 faldt køkkenteltet, klokken 2 var lejrpladsen fuldstændig ryddet.

De tre stakler, der ikke skulle med, fik læsset tropsudstyret på en vogn og kørte bort efter først at have truet os med al verdens ulykker, hvis vi lavede fiasko.

Foruden enkeltmandsudrustningen, som vi havde indskrænket til det mindst mulige ved at sende alt overflødigt „kluns“ hjem, medbragte vi et 10-mands-telt, generalstabskort og togtplan – og så naturligvis vor uundværlige højtskattede tropsdagbog.

Fortættets i næste nr.

sind og mangel på forståelse – med de ord, som man ikke engang havde i sin magt!

Og så gik hun *ikke* hjem, men lige ud ad landevejen ud til skoven, hvor hun havde lært at drømme med andre øjne, glade drømme, lette ting, som ikke var tyngtet af hverdagens små håndfaste, evindeligt virkelige ting.

Vi havde i de tider Sct. Georgsparader på en lille forårsgrøn eng, lige uden for byen. Men en times tid, før jeg skulle gå, ringede fru Wikkelvejr meget bekymret, for Wikkelvejr var jo ikke kommet fra skole endnu, og nu havde hun været henne på skolen og havde hørt, at hun havde siddet efter, og nu var væk – og hendes mand var så vred – og unge piger i den alder var så sværmeriske, og man vidste ikke, hvad de kunne finde på, og hvad nu? Jeg lovede at cykle ud og lede, men inden jeg startede, ringede jeg til Korporalen og gav hende besked om for enhver pris at ordne de indenrigspolitiske forhold, inden vi kom tilbage, for jeg var slet ikke i tvivl om, *hvor* jeg skulle lede, eller om at jeg nok skulle vende hjem med flygtningen i god behold. Jeg ville enten finde hende ved hytten eller også på skovens sydside. Når hun havde revet sig løs fra hverdagen, ville hun opsøge eventyret, men hun ville ikke opsøge det andre steder end der, hvor vi havde vist hende det. Jeg havde ret, men jeg nåede ikke helt ud, for hun kom sjokkende hjem ad vejen, lidt duknakket, meget modløs, på afstand syntes jeg, det var som om helteglorien var faldet hende ned om halsen og tyngede skuldrene tungt.

Hun var ikke nem at trøste. Hun var nok glad for at høre, at patruljen holdt sammen om hende, og at vi var stolte over hende, og at vi ikke syntes nogen Sct. Georgs goodturn, vi nogen sinde havde fundet på, kunne stå på højde med det mod og den offervilje, hun havde lagt for dagen i dag. Men jeg kendte såvel forholdene i hendes hjem, og hvis ikke Korporalen havde udrettet meget, ja, ligefrem noget vældigt med sine bekendte talegaver – ja, så ville det blive en trist hjemkomst!

Men Korporalen *havde* udrettet det helt store. Først havde hun tømt patruljekassen

og af den betalt ruden hos pedellen. Derefter havde hun indfanget „den lille sølle“, og dels lokket, dels truet hende til at gå med hen hos fader Wikkelvejr og fortælle ham om dagens begivenheder. Hvordan man har kunnet få „den lille sølle“ til at sige så meget i sammenhæng, begriber jeg ikke, men Korporalen har nok præsteret de indskudte sætninger. Nok er det, at da Wikkelvejr og jeg svingede ind ad havelågen (begge med hjerterne oppe i halsen), ja, så stod fader Wikkelvejr der bred og grå og rørstrømsk og modtog sin datter, som havde hun været Jeanne d'Arc! For det havde jo netop altid været hans uforgribelige mening, at det eneste korrekte var at ofre sig for andre, når lejlighed gaves. Utallige gange havde også han modtaget en straf, som rettelig tilkom en anden, uden at han havde knyet, og han havde også altid sagt, at hans datter var af den samme stobning. For øvrigt var spejderbevægelsen slet ikke så dårlig, når den støttede de unge i den siags følelser. Og nu skulle vor datter spise frikadeller.

Efter frikadellerne, mere fløj end gik vi hen på den forårsgrønne eng – og jeg forstod meget mere af Tropspeters tale om livets små grønne drager, end hun selv lagde i den. Og jeg skal love for, at patruljen jubede og hujede sine glædeste ulveråb, da Wikkelvejr fik den væbnersnor, som hun også på anden måde havde arbejdet så hårdt for at få.

Patruljefører-se her!

Også i sommer bliver der patruljeførere – lejre rundt om i landet. Var det ikke noget for dig eller din PA'er og for vordende patruljeførere. Ideer kan vi aldrig få nok af, så skynd dig og meld dig til en af lejrene.

Nordisk PF-lejr på Jægergården, arrangeret af Storstrøms distrikt fra den 7. til den 13. juli. Der er kun plads til 48. Du skal være mellem 13 og 15 år – koster 80 kr. – og du skal medbringe luftmadras.

Tilmeldelse inden 15. maj til DTC Åse Otto Nielsen, Guldborghave, 4862 Guldborg. Samtidig indbetales depositum kr. 20,00 – DC's anbefaling.

Fortsættes side 30

»Smatterier«

Her kommer listen over de heldige, der har vundet i „Spejder Jul's nøddeknekker-opgaver:

Vinderne har fået deres præmie tilsendt. Endvidere har vi udtrykket ialt 75 gavekort på kr. 10,00.

1. præmie på kr. 200,-.

Trine Ellitsgård, Hummeltoftevej 111, 2830 Virum.

3 præmier på kr. 100,-.

Inge-Lis Nielsen, Vennbjerg Mejeri pr. 9800 Hjørring, Christian Vallo, Cedervænget 35, 2830 Virum, Arne Hansen, Træløsevej, 4171 Glumso.

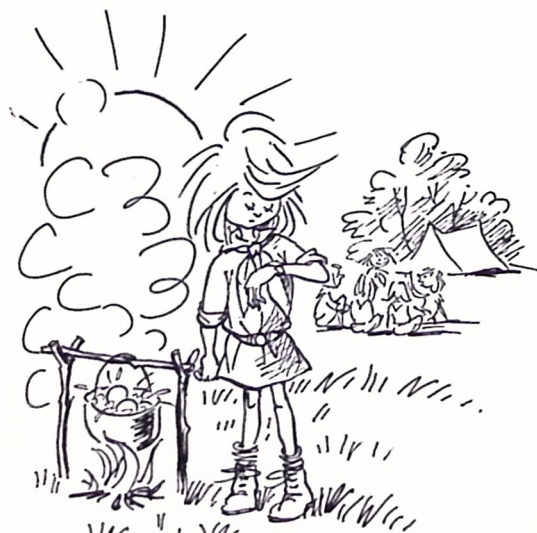
7 præmier på kr. 50,-.

Kjeld Jensen, „Gæstgivergården“, 3770 Allinge, Kirsten Tingaard, Hjallesvej 41, 5000 Odense, Thomas Filtenborg, Elmeallé 17-21, 2630 Tåstrup, Ann-Lykke Hansen, Nylandsgård, Vesterø, 9950 Læsø, Dorte Nestén, Østerhegn 65, 2880 Bagsværd, Lene Pedersen, Assentorp pr. 4295 Stenlille, Agnes Christensen, Sjellerupvænget 8, 6461 Guderup, Als.

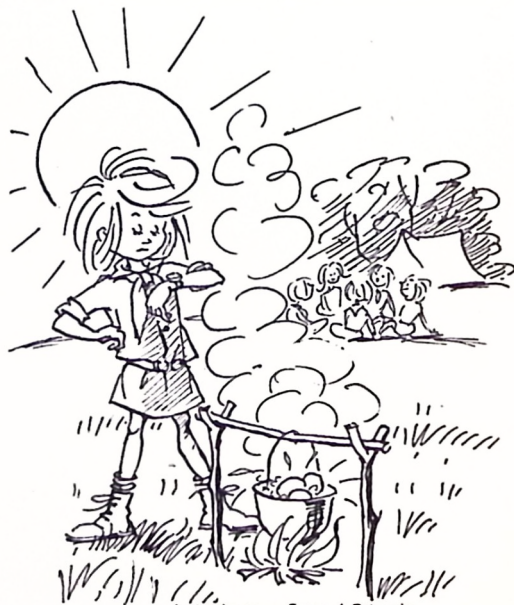
35 præmier på kr. 25,-.

Helle Petersen, Dragevej 3, Jyllinge pr. 4000 Roskilde, Bodil Andersen, Borgergade 24, Klokkeholm, 9320 Hjallerup, Susanne Johansen, Nysted Børnehjem, 4880 Nysted, Hanne Sørensen, Schüttersvej 58, 8700 Horsens, Joan Nielsen, Allégade 26, st., 3000 Helsingør, Grethe Andersen, Dragsdalsvej 17, 9670 Løgstør, Birgit Daetz, Kobbermølle-skolen, Wassersleben pr. Flensborg, Bodil Hansen, Lindevej 32, 7900 Nykøbing Mors, Yrsa Petersen, Borgmester Finksgade 9, 6200 Åbenrå, Lise Eriksen, Arhusplads 2, 3. th., 2100 Kbh. Ø., Vivi Poulsen, Dannevirkegade 21, 2. tv., 1763 Kbh. V., Erik Jensen, Leddet 13, 2., 2600 Glostrup, Marian Krüger Rasmussen, Baltorpvej 124, 2750 Ballerup, Berit Seindal, Parkallé 19, 6900 Skjern, Susanne Hansen, Baldursgade 92, 6700 Esbjerg, Inge Kaal, Vestergade 11, 8643 Ans by, Birgitte Jørgensen, Blomstrupvej 6, 2610 Rødovre, Es Larsen, Nørre Lokke 19, Knudsker pr. 3700 Rønne, Elin Jepsen, Grimstrup pr. 6700 Esbjerg, John Christensen, Gl. Jernbanegade 1, 4., 8700 Horsens, Vagn Jensen, Klovermarken 5, 9430 Vadum, Bent Østergård, Gatten pr. 9670 Løgstør, Annie Rasmussen, Kirkevej 11, 8964 Pindstrup, Harald Jørgensen, Aboulvarden 57, 1. th., 8700 Horsens, Poul Raaby, Idylvej 5, Tingstrup pr. 7700 Thisted, Heinz Jacobsen, Elbovænget, Predstrup pr. 7070 Pjedsted, Mai-Lis Fundal, St. Møllevej 6, st., 2360 Kbh. S., Jens Nielsen, Havrelev, 4660 St. Heddinge, Ole Boye, Breumvej 60, 2730 Herlev, Pernille Dahl, Havretoften 29, 2800 Kgs. Lyngby, Peter Faber, Rødkællevej 36, 2630 Tåstrup, Finn Stahlschmidt, Grønnevej 255, 4., 2830 Virum, Bent Jørgensen, Revantløvsvej 73, 5783 Korinth, Torben Krüger Rasmussen, Baltorpvej 124, 2750 Ballerup.

TEGNEREN THORA TRILLES TINKA-TEGNESERIE

Blødkogt æg! Det skulle jeg nemt kunne klare,
— jeg har lige taget kokkemærket.

lad mig se — 6 æg á 3½ min.

To heldige...

I week-enden 17.-18. februar var der udtagelse af de to danske pigespejdere, der skal repræsentere Danmark ved den internationale Juliette Low-session på „Our Chalet“ i august måned.

Der var skrap konkurrence mellem de 35 ansøgere fra begge korps. De to heldige bliver Birgit Pedersen, København, fra KFUK-spejderne, og fra vort korps bliver det Inge-Marie Bertelsen, Hjerting. Til lykke!

Jubel-kryds-vinder:

Lene Mortensen, Pontsøvej 1^a, Helsingør.

Kender I den?

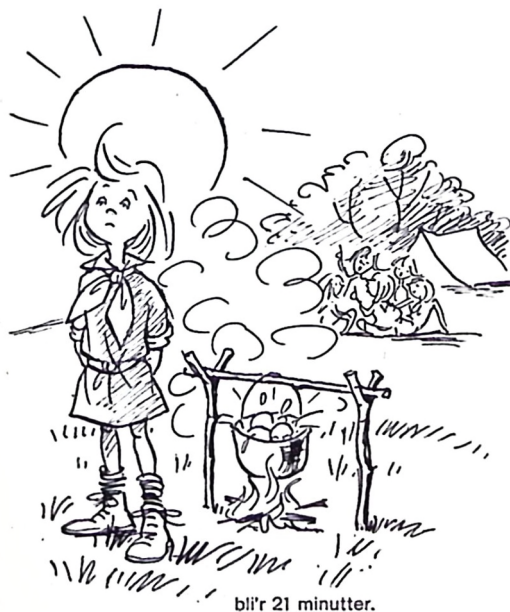
Er der nogen, der kender og har noderne til sangen „Er spejderånden rusten“? Hvis det er tilfældet, hører tropsfører Jane Gotfredsen, (Tårnby trop), Peder Lykkes Vej 23, 2300 København S, gerne derom.

Spiresang

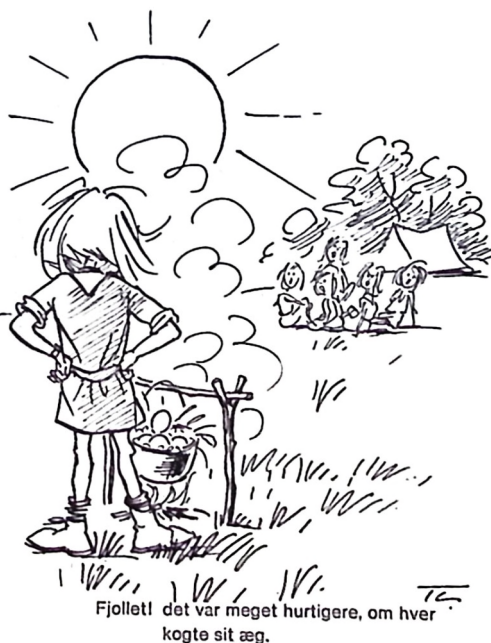
„Krølle“, der er spirefører i 4. Odense trop, har sendt os denne spiresang, som glimrende fortæller om, hvad spirerne laver. Tak for den.

Mel.: Edelweiss.

Spiretid, spiretid,
det er no'et for en spejder,
spejdersport,
lejrspport,
praktisk kunnen og viden.
Ti kilometer vi går så let,
sang forkorter vejen.
Spiretid, spiretid,
det er no'et for en spejder.
Spiretid, spiretid,
det er no'et for en spejder,
det er kært
at få lært,
hvordan man synger sammen
og rejser telte og tænder bål.
Vi ska' ku' det hele,
inden vi får lov at si',
„nu har vi været spirer“.

bl'r 21 minutter.

Fjolle! det var meget hurtigere, om hver
kogte sit æg.

Fortsat fra side 27

Hvordan skaffer man ro til patruljemøderne? – Hvordan gør man moderne spændende? – Kan det hele ikke gøres på en anden måde? – Disse og mange flere spørgsmål får du belyst, hvis du melder dig til Københavns distrikts PF-lejr på Vatelunden fra den 2. til den 10. juli. Der bliver hike én dag og 20 minutters „toppop“. Provinsspejdere, der ønsker det, kan blive i København til den 11. og få en udflugt med. Pris 85 kr. og 100 kr. for forlænget ophold. Hvis du vil med, så meld dig inden den 25. april til fru Else Henriksen, Englandsvej 34 A, København S., og opgiv alder, stilling i korpset, prøver, trop og division. Du skal være fyldt 13 år.

Du kan også komme på Nordsjællands distrikts PF-lejr fra den 1.–8. august på Molleå divisions lejrplads, Nejlinge pr. Helsingør. Du må være fyldt 13 år. Prisen er 85 kr. (og du får en københavnstur med). Tilmeldelse inden 20. april til DCT fru Kirsten Harder, Joachim Rønnøvsvej 15, 2830 Virum.

Er du fyldt 13 år og er 2. kl.s spejder, var det måske noget at deltage i Fyns distrikts PF-lejr på Rodbjerggård fra den 28. juli til den 3. august. Denne lejr koster 80 kr. Hvis det var noget at se vor nye gård, så meld dig til din tropsfører inden den

25. april. Hun sørger så for, at lejrens leder, distriktschef, fru Edith Hein, Lange-linie 175, Odense, får besked.

Vil du gerne på Rodbjerggård, blot ikke i ovennævnte tidspunkt, var det måske en idé, at tage med på Midtjyllands distrikts PF-lejr, der holdes fra den 27. juni til den 3. juli. Du skal være 13 år, have 2. kl. prøven, en skarp dolk, et silva-kompas. Lejren koster 80 kr. Tilmelding og depositum på 20 kr. sendes via din tropsfører inden 15. april til distriktschef fru Ellen M. Haufort, Solystvej 15, Silkeborg.

Gør alvor af det – meld dig! –

POSTBOX

Dagens tilbud

England: en sp. 15 år, to sp. 19 år,

Finland: en sp. 14 år,

Norge: en trop i Nordnorge,

Canada: en sp. 11 år,

USA: Mange sp. 12–16 år, en juniortrop i Californien.

Det er lidt småt i dag, men kom bare med jeres ønsker, så vil jeg prøve på at få dem

Indsendt den	Postbox nr.
Jeg ønsker en penneveninde i	
(land) eller	
Navn	
Adresse	
Født den År	
Sprog	
Jeg har i forvejen gennem postboxen fået penneveninder i (lande)	
Vedlagt kr. 1,80 i frimærker.	
Postboxens adresse: Fru M. Enggard, Elle-gårdsvej 71, 2820 Gentofte.	

Det er
FORÅR
 og
KONFIRMATIONSTID!

Skal du have ny frakke?
 Ønsk en
TRENCH-COAT fra DEPOTET

Dobbelt poplin – mørk marine

str. 10–12 og 14 år	104,00
str. 32–46	119,00

NYT I SOVEPOSER!

kan vaskes og centrifugeres

Scanlon sovepose vægt 1600 g	83,50
Scanlon tæppesovepose vægt 2000 g	90,00

NYT I RYGSÆKKE!

Kræmmerhus-facon – fordeler vægten rigtigt – rummelig med mejs og 2 udvendige lommer	99,85
---	-------

VI HAR MANGE ANDRE GAVEIDEER I ALLE PRISLAG:

skuldertasker – luftmadrasser – Silvakompas – Holmegårds
 vaser – charms og manchetknapper med emblem – og
 meget andet.

TELEGRAMMER!

med spejderløftet eller med spejdere i skoven
 med indlæg 1,60 uden indlæg 1,30

OBS! OBS!

LUKKET PÅSKELØRDAG

OBS! OBS!

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . 2100 København Ø . Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Åbningstider: 9-17,30. fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen)

Lamper til patrulje-lokalet

Denne gang skal vi tale om lamper. – Nogle der er så billige, at det næsten ikke kan mærkes på pengeskrinet, men slet ikke grimme af den grund.

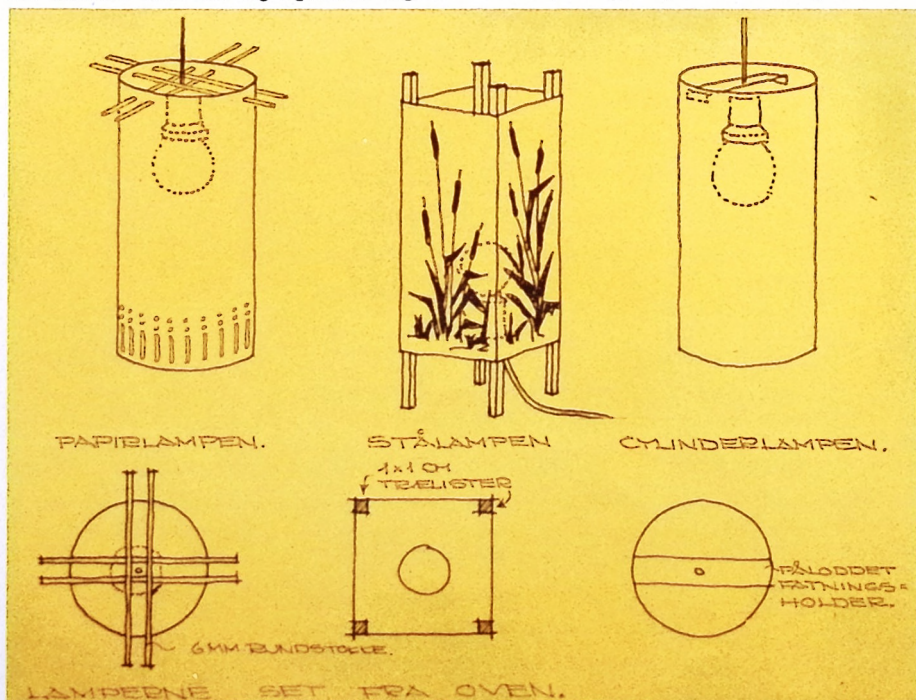
Den første, papirlampen, er virkelig kun papir. Teknisk tegnepapir eller rispapir, som er limet sammen til en cylinder. For at holde fatningen på plads, er der stukket 4 stk. 5–6 mm rundstokke – eller blomsterpinde – ind gennem skærmen foroven. Nogle huller som dekoration er op til jeres egen fantasi.

Den næste – stålampen – er 4 stk. 1 x 1 cm trælistor som ben og ligeledes tegne-

papir som skærm. Her kan farvet plexiglas også anvendes, men skal i så fald skrues på listerne. Med tusch kan man – hvis man tør – sætte lidt dekoration på skærmen.

Den sidste er anvisning på en lampe lavet i zink. Det lyder vanskeligt, men det er ganske simpelt en stykke nedløbsrør, der er savet over. En fatningsholder loddes på, lidt sort maling – og lampen er færdig. I stedet for zinkrør kan man nu også få nedløbsrør af plastik. Dette er måske nemmere for jer at arbejde i. Slå huller skærmen rundt – det giver stjerner i rummet.

Pas på fingrene, når I saver og sømmer!

Blå-grønt stof ☆ ☆